

Försäljning av hundvalpar från Sverige till andra EU-länder

Alla uppfödare och hundägare känner väl till vilka regler som gäller för att ta in hundar och hundvalpar till Sverige, men inte så många är insatta i vilka regler som gäller när hundvalpar, och även vuxna hundar, säljs till ett annat EU-land.

Sverige är sedan 1994 medlem i EU, och fick i samband med medlemskapet tillsammans med Förenade Kungariket (England, Skottland, Wales och Nordirland) och Irland ett undantag från fri förflyttning av hund och katt inom Unionen. För att föra in dessa djur in i ovanstående länder krävs vaccination mot rabies och en efterföljande immunitetskontroll medelst blodprovsundersökning. För Sverige gäller att blodprovsundersökningen får utföras tidigast 4 månader efter vaccinationen och antikroppstitern mot rabiesvirus måste vara lägst 0,5 internationella enheter per ml blod. År 1996 tillsatte EUs vetenskapliga kommitté för djurhälsa en expertgrupp med undertecknad som ordförande. Gruppens direktiv var att se över rabiessituationen i EU och ge förslag på harmonisering av de införselregler som fanns vid den tidpunkten i medlemsländerna. På grundval av rapporten från expertgruppen utformades ett förslag på ett nytt EU-direktiv som fastställdes av Europaparlamentet och rådet den 26 maj 2003 (EG 998/2003). Den nya förordningen började gälla den 3 juli 2004. I förordningen finns reglerna med för införsel av hund och katt till Sverige, Förenade Kungariket och Irland som ett temporärt undantag till 2008. En utredning av dessa specialregler skulle ske innan dess och vara klar 2007. Efter diverse turer i EU-kommissionen förlängdes undantaget först till 2009, och nu helt nyligen till 2010. Skälet för detta är de många nya medlemsstaternas stora problem med rabies både hos vilda djur och sällskapsdjur, och att avskaffa undantaget skulle öka risken för att rabies skulle kunna föras in i ovanstående länder.

Mindre känt är att alla EU-länder omfattas av förordningen EG 998/2003. Säljs valpar eller vuxna hundar till andra medlemsstater så måste alltså kraven i förordningen uppfyllas. I artikel 5 i förordningen står

a) att djuret skall kunna identifieras antingen med en klart läslig tatuering eller ett elektroniskt indentifieringssystem (transponder). Det sistnämnda kallar vi i dagligt tal chip-märkning. Efter den 3 juli 2012 kommer endast chip-märkning att godkännas, d.v.s. tatuering är inte längre godkänd efter detta datum.

b) att djuret skall åtföljas av ett pass som är utfärdat av den behöriga myndigheten (i Sverige Jordbruksverket) och som visar att giltig vaccination mot rabies utförts i överensstämmelse med rekommendationerna från tillverkaren av vaccinet. Här kan bestämmelserna variera mellan olika länder. I Sverige och flera EU-länder är det inte tillåtet att vaccinera en valp före 3 månaders ålder, men åldern för den första vaccinationen specificeras inte i förordningen utan den hänvisar till tillverkarens rekommendationer. För införsel till Danmark t.ex. kan, om tillverkaren så godkänner, valpar vaccineras före 3 månaders ålder. Valpen skall sedan kvarstanna 3 veckor efter vaccinationen i ursprungslandet innan valpen får föras in i Danmark. Det är alltså viktigt att köparen tar kontakt med veterinärmyndigheten i sitt hemland för att finna ut vilka regler som gäller.

c) att medlemsstaterna får tillåta transport av ett sällskapsdjur som inte vaccinerats och vars ålder understiger 3 månader, om det åtföljs av ett pass och sedan födelsen har vistats på den plats där det är fött utan att ha varit i kontakt med vilda djur. Det innebär att dispens måste sökas hos veterinärmyndigheten i köparens hemland för att en valp under 3 månaders ålder utan vaccination får föras in. Det är också viktigt att poängtera att en sådan valp skall föras direkt från ursprungslandet till det nya hemlandet, d.v.s. om en valp skall till ett land som inte gränsar till Sverige så måste valpen flygtransporteras. Landtransport med bil kan endast komma ifråga om landet gränsar till Sverige eller det finns en direktlinje per båt till det nya hemlandet.

Det är viktigt att uppfylla kraven i förordningen vid försäljning av hundvalpar och vuxna hundar, annars finns det risk att djuret blir avvisat från införsel vid gränspassagen till det nya hemlandet och får återvända till Sverige, eller det visar sig vid omregistrering hos det nya hemlandets kennelklubb att hunden inte införts på ett korrekt sätt vilket kan ställa till stora bekymmer för köparen.

Berndt Klingeborn